

Komentarz do prac

Obecny numer „Postępów Nauk Medycznych” został przygotowany w Zakładzie Immunoematologii Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego we współpracy z Kliniką Pediatrii, Hematologii i Onkologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Kliniką Oddziałem Pediatrycznym i Kliniką Pediatrii CMKP oraz Instytutem Hematologii i Transfuzjologii. Poświęcony jest problematyce hematologicznej i immunologicznej, którą zajmujemy się w Zakładzie. Nasze prace badawcze dotyczą wrodzonych i nabytych mechanizmów niszczenia krwinek czerwonych.

Wyniki badań genetycznych wykrywających mutacje odpowiedzialne za talasemię α przedstawiono w pracy pt.: „Diagnostyka molekularna talasemii α w polskiej populacji”, a wstępną ocenę badań niedoborów białek błonowych erytrocytów w sferocytozie wrodzonej w pracy pt.: „Defekty erytrocytarnych białek błonowych u pacjentów ze sferocytozą wrodzoną”. W badaniach diagnostycznych z zakresu immunologii krwinek czerwonych standardowo stosuje się metody serologiczne. W publikacji pt.: „Wykrywanie przecieku płodowo-matczynego przy użyciu aglutynacyjnego testu mikrokolumnowego” przedstawiono wyniki uzyskane podczas badania mieszanin krwinek czerwonych dawców RhD ujemnych i RhD dodatnich, imitujących przeciek płodowo-matczyny. Była to część badań dotyczących immunoprofilaktyki choroby hemolitycznej płodu i noworodka. W kolejnej pracy pt.: „Obecność przeciwciał anti-D po przeszczepieniu nerki i wątroby w parach dawca-biorca identycznych pod względem ABO” opisano wykrywanie alloprzeciwciał w tzw. małej niezgodności serologicznej u czterech RhD dodatnich biorców, którzy otrzymali narządy od RhD ujemnych uodpornionych dawczyń. W publikacji pt.: „Niedokrwistość autoimmunohemolityczna u dzieci w pierwszym roku życia – doniesienie wstępne” przedstawiono charakterystykę autoprzeciwciał skierowanych do krwinek czerwonych u trzech niemowląt, objawy kliniczne, leczenie, w tym przetaczanie krwi ze szczególnym dobozem krwinek czerwonych.

Pierwsza publikacja poglądowa z zakresu immunologii transfuzjologicznej nosi tytuł „Trzy nowe układy grupowe krwi” i stanowi dalszy ciąg publikacji w „Postęпах Nauk Medycznych” przygotowanej przez nas w 2012 roku pt.: „Nowe układy grupowe krwi”. Ma związek z szybkimi zmianami zachodzącymi w klasyfikacji antygenów i układów grupowych w następstwie rozwoju badań molekularnych. Dziś znamy 342 antygeny i 35 układów grupowych krwinek czerwonych, a trzy z nich opisano w 2015 roku. Metodą stosowaną przez nas w większości badań jest cytometria przepływowa, ale w badaniach wrodzonych defektów krwinek czerwonych stosujemy również metody biochemiczne, a w talasemii α także genetyczne. Publikacja poglądowa, związana z prowadzonymi obecnie przez nas badaniami dotyczącymi mikrocytoz, w tym talasemii α , nosi tytuł: „Stres oksydacyjny w krwinkach czerwonych dawców oraz pacjentów z talasemiami i hemoglobinopatiami”. Oprócz defektów erytrocytów w chorobach hematologicznych, klinicznie istotne mogą być zmiany zachodzące w przechowywanych krwinkach czerwonych. Opisujemy je w pracy pt.: „Zmiany zachodzące w krwinkach czerwonych przechowywanych w bankach krwi”. Oryginalne badania na ten temat zostały zakończone w 2015 roku. W celu rozszerzenia problematyki immunoematologicznej, nie tylko dotyczącej krwinek czerwonych, ale też oddziaływań między innymi komórkami krwi, prezentujemy dwie kolejne prace przeglądowe: „Nowe subpopulacje limfocytów T pomocniczych CD4+” oraz „Możliwe znaczenie diagnostyczne mikrocząstek błon komórkowych”. Przedstawiają one wiedzę zawartą w licznych publikacjach z ostatnich lat.

dr hab. med. Jadwiga Fabijańska-Mitek